

İkilik Yanılgısı Savaşın Temelini Oluşturur

James Low

Dünyamızın her köşesinde sürüp giden pek çok çatışma ve savaşla ilgili haberlere baktığımızda, medya kanallarının bize bu trajedilerle ilgili bir Dharma perspektifi sunması pek olası değildir.

Bir tarafta masum ve iyi insanlar, diğer tarafta ise zalim teröristler olduğunu duyma ihtimalimiz daha yüksek. Hangi terimlerin hangi grup için doğru olduğuna kim karar veriyor? Bu, seçtiğiniz kaynaklara bağlı olacaktır ve bu da sizin aidiyetlerinizin, bağlılıklarınızın, eğilim ve önyargılarınızın bir yansıması olacaktır. Kendi tutkulu görüşlerimiz savaşın alevlerini körükleyen sıcak rüzgarları sağlar.

Bununla birlikte, Dharma perspektifini seçersek, bu bize serinletici bir aydınlanma getirebilir; nefret dolu çatışmaları körükleyen ve kazananlar için hak kazanma, kaybedenler içinse kin duyma gibi yanıltıcı sonuçları doğuran sınırlayıcı faktörleri açıkça görmemizi sağlayabilir. Eğer aktörün, eylemin nesnesinin ve eylemin kendisinin boşluğu görülürse, o zaman ne kutlama için ne de misilleme veya intikam için bir zemin kalır.

Her zaman saf, her zaman mevcut, açık, boş temelimizin farkında olmadığımız için, farkındalığın, berraklığın ve görünüşün hepsinin boşluk - ikilikten azade - olduğunu göremeyiz. Ortaya çıkan her şey aslında kendi kendine ortaya çıkar ve kendi kendiliğinden yok olur, en ufak bir kalıcı özü yoktur. Bunun farkındalığı açık, sakin, rahat ve müdahil olmayandır. Farkındalık veya Tibet dilinde 'Rigpa' tarafsızdır ve bütünü her bir veçhesini görebilir. Pratiğimizizin amacı budur: içsel açıklığa açılmak ve böylece geçici kavramları ve görünüşleri güvenilir gerçek varlıklar sanarak tutduğumuz sahte kimlikleri gevşetmek ve serbest bırakmak; Bununla, bir parçası olduğumuz doğmamış oluşumun doğal çeşitliliğine müdahale etmeyi bırakırız. Koşulsuzluğa uyandığımızda, meydana geleni değiştirmeye veya iyileştirmeye yönelik tüm yapay girişimlerin kaybolduğunu ve rahatlama ile berraklığın sinerjisinin ortaya çıktığını görürüz.

Bununla birlikte, temelin farkında olmadığımızda, berraklığın geniş gökyüzü erişimsiz hale gelir ve böylece bulutların sürekli değişen formlarına güvenmeye başlarız. Kendilerine özgü bir varoluşa sahip olmayan bulut benzeri imgelemlerin belirsiz biçimleri yorumlama için sonsuz olanaklar sunar. Bazı bulut desenleri 'ben' olarak adlandırılırken, farklı olanlar 'öteki' olarak adlandırılır. Düşünce ve duygu rüzgarları bu bulutlar üzerinde hareket eder, onları şekillendirir ve tanımlayıcı isimler ve nitelikler uygular. Kavranamayan her bulut formu, şeyleştirici, ikileştirici bilinç aracılığıyla algılandığında kavranabilir görünür. Bilincimizin nasıl işlediğinin nadiren farkındayız. Bilinçli olmanın sadece nasıl olduğumuzla ilgili olduğu aşikar görünür.

Her şeyin açık boş temelinde dair bu farkında olmama hali bizi şimdi ve burada değişmeyen içinde dinlenmekten alıkoyar. Varoluş fikrine ve imgesine inanarak, kendimizi ve başkalarını varlıklar olarak görür ve bu sahte 'gerçekliğe' zihinsel donukluk, arzu ve kaçınma gibi üç temel zehiri tezahür ettirerek karşılık veririz. Sonsuz potansiyelin kendisi olduğumuz halde, bunun farkında olmadığımız için, sınırlı bakış açımıza tutunuyor, kendimizi ve başkalarını kısıtlı potansiyele sahip tanımlanabilir varlıklar olarak görüyoruz. "Kısıtlanmak istemiyorum, daha fazlasına ihtiyacım var, hakkım var ve engellenmeyeceğim, savaşa ve fethetmeye hazırım."

Samsara bağlamında bir ailede insan formunda doğanlar için gelişim süreci ailenin, okulun ve daha geniş kültürün varsayımlarını ve önyargılarını özümseme sürecidir. Bu varsayımlar hakikatler olarak sunulur ve onları bu şekilde kabul etmek diğer çocuklarla, ebeveynlerle, medyayla ve diğer sosyalleşme biçimleriyle ilişki kurmamızı sağlar. Başkalarının inandığı gibi inanarak, ait olmaya başlarız. Böylece üç zamanın sıralamasına inanırız: geçmiş, şimdi ve gelecek. Kilit olayları süre ve konuyla ilişkilendirebilir hale geliriz. Grubumuzun ne zaman, nasıl ve kim tarafından saldırıya uğradığını öğrenir ve bu dinamik olayları bize bunu yapanların gerçekten düşmanlarımız olduğuna dair yoğun bir inanca dönüştürmeyi öğreniriz. Şeyleştirmenin sonucu olan zihinsel donukluk, bizim tarafımızda olduğuna inandığımız kişileri sevmeye ve bizim tarafımızda olmadığına inandığımız kişilerden nefret etme eğilimimizi besler. Böylece arzu ve nefret başkalarına atfettiğimiz değerlerde kolayca ortaya çıkar - başkaları ki bunlara ikilik ve kutuplaşmanın dünyamızın içsel yapıları olduğuna dair kendi alışkanlıklarımızdan kaynaklanan yanılsamalarımız tarafından tözsellik atfedilir.

Bir olay meydana gelir ve "Bunu bize kötü oldukları için yaptılar" sonucuna varırız. Bu basit ve kesin bir yargıdır ve her iki tarafın da provokasyonlarının olaya yol açtığı son dönemdeki durumsal bağlamı görmezden gelmeye teşvik eder. Özellikle de, uzun süredir devam eden düşmanlıkların ve provokasyonların ötekini zararsız benliklerimize zarar vermek isteyen tehlikeli bir düşman olarak belirlediği tarihsel bağlama genellikle kasıtlı olarak dikkat edilmemektedir.

Böylelikle kızgınlıkların nesiller boyunca nasıl devam ettiğini ve gizli faktörler hizalanıp ortaya çıktığında hızla açık bir çatışma ve savaşa dönüşebildiğini görmek kolaylaşır. Düşmanları yenmek, onlara yaptıklarının bedelini ödetmek ve onlara doğuştan gelen bir kötülük atfetmek, onları kötü, terörist, insanlık dışı, aşağılık ve benzeri sıfatlarla adlandırmak, iyi kalpli masum kurbanlar olarak haklı intikamımızı alma hakkımızı teyit eder. Kendi grubumuz açısından bir hak duygusu ve istisnailiğimize dair bir inanç benimsiyoruz. Bu da, kendi kendimize, başkalarına uyguladığımız kural ve standartlara göre doğamız gereği hesap sorulamaz olduğumuzu iddia etmemize olanak tanır.

Bu şeyleştirici, ikileştirici, kutuplaştırıcı yorum çok basittir ve yine de çok güçlüdür, çünkü hak sahibi olan ve olmayan kategorilerinin geçerliliğini teyit eder. Bu kategorilerde kimin yer alması gerektiği savaşın ana konusudur. Bizim kendi yanlış inançlarımız savaş ve barış döngülerini yönlendiriyor, çünkü her birey ve her grup diğerinin gerçek durumunu algılayabildiğini iddia ediyor.

Tüm Dharma pratiklerimiz bizi bu hatalı yorumları sürdürme çabasından kurtarmaya ve aynı zamanda başkalarını da gerçek bilgi ve ustalık umudu yaratarak egolarımızı rahatlatmak için onlara attığımız şeyleşmiş kimliklerden kurtarmaya yönelik yöntemlerdir. Kısa süreliğine silahlı çatışma dönemleri arasında ortaya çıkan sükûnet ve barış, bu tür samsarik acıların temel nedeninden kurtuluşu sağlayamaz. Ayrışmaksızın ortaya çıktığımız ilksel saflığın derin içsel huzuruna ihtiyacımız var.

Günlük bir destek olarak, "Dört Sınırsız Dilek"i ezberlemek ve etrafımızı saran tüm bağınaz inançlara maruz kaldığımızda bunların yönelimini sürdürmek çok faydalıdır.

DÖRT SINIRSIZ¹ DİLEK

"Tüm hissedebilen varlıklar mutluluğa ve mutluluğun nedenine sahip olsunlar! Acıdan ve acının nedenlerinden özgür olsunlar!

Mutluluktan asla yoksun kalmasınlar, acı çekmeden!

Hem dostlara ve akrabalara duyulan arzudan hem de düşmanlara ve yabancılara karşı duyulan nefretten arınmış olarak sükûnet içinde kalsınlar."

Tüm hissedebilen varlıklar için gerçekten en iyisini diliyor muyuz?

Kendi üstünlüğümüz, haklılığımız ve gerçek varlığımızla ilgili olarak sahip olduğumuz derin ve neredeyse fark edilmeyen inançları araştırmak için bu dört dileğin ifadelerini dikkate almalıyız. Bu özellikle beyaz erkekler için önemlidir.

İyi kullanılırsa bu dört sonsuz dilek, boşluğa uyanmak için asil bir yoldur.

Tüm hissedebilen varlıkların iyiliğini dilemek, onlara mutluluk ve mutluluğun kökenini dilemek, onların düalite yanılmasından uyanmalarını dilemektir. Mutluluğun kökeni tüm varlıklarda zaten mevcuttur. Bu onların ayrılmaz Buddha doğasıdır.

Onlar ve bizler bunu yapmak, satın almak ya da başkalarından almak zorunda değiliz. Kafa karışıklığımızın ve kaybolmuşluğumuzun ortasında - çoğu zaman kayıtsızlık ya da kibirle örtülü - her birimiz uyanış alanımızdan bir saç teli kadar bile uzakta değiliz.

Tüm hissedebilen varlıkların acıdan ve acının kökeninden kurtulmasını dilemek, onlara 'benlik' yükünü taşımaktan vazgeçmenin getirdiği gerçek rahatlamayı dilemektir.

Acının kökeni, var olduğumuza, tüm deneyimlerimiz için kalıcı bir dayanak noktası olduğumuza dair hatalı inançtır. Her zaman açık olan zeminimizi unutarak içsel ve dışsal oluşumlara tutunur ve onları ben ya da öteki, benim ya da senin vb. olarak sınıflandırırız.

Doğmamış içsel açıklığımızı açılmak, deneyimlerin ve görünümlerin çeşitliliğini kontrol etmekten, yönetmekten ve benimsemekten ya da reddinden özgürlüğün tadını çıkarmaktır.

¹ *This is It [James Low, (Simply Being, London, 2020) ISBN 9783-0-9569239-7-4]*

Bu sonsuz özgürlük herkesin kalbinde yeniden uyanış bulabilir.

Tüm hissedebilen varlıklara kederden arınmış bir mutluluk dilemek, onlara mutlu veya üzgün kutuplarından arınmış bir mutluluk dilemektir.

Bu, durumlara bağlı olmayan fakat açık boş temelde düalistik olmayan değişmeyen mutluluktur.

Düaliteye olan inancın yarattığı hayaletlere tutunduğumuzda kendi bulanıklığımızı yaratırız.

Tüm varlıklar tüm hatalı inançlardan kurtulsun.

Tüm hissedebilen varlıkların dostların lehine ve düşmanların aleyhine önyargılardan arınmış olarak büyük bir dinginlik içinde yaşamalarını dilemek, onların dharmadhatu'da, yani tüm fenomenlerin özsel varoluşlarının yokluğunda eşit oldukları her şeyi kucaklayan alanda yaşamalarını dilemektir.

Eşitlik homojenleştirme değildir.

Her bir ortaya çıkışın kesin ayrıntıları oldukları gibi görülür - onları gerçekten var olan varlıklar olarak kabul eden şeyleştirme perdesi olmaksızın. Tüm varlıklar ve tüm fenomenler aslında doğmamışlardır.

Tüm varlıkların bunu doğrudan görebilmelerini diliyoruz. Bu dilek ayırım gözetmeksizin, herkes içindir. Bu, özel bir kaygı nesnesi olmayan, her şeyi kapsayan bir şefkatin ifadesidir.

Dhammapada'da başkalarını suçlamak yerine inandığımız sanrıları analiz etmeye odaklanmamıza yardımcı olan pek çok bilge mısra vardır.

İşte kendi ego duruşumuzu savunmanın bizim için ne kadar kolay olduğu üzerine düşünmemize yardımcı olacak mısralardan bir seçki.

Dhammapada'dan Alıntılar²

Bölüm I. Çiftler

1. Zihin tüm deneyimlerin öncüsüdür.

Zihin onların şefidir ve onlar zihin yapımıdır. Kişi saf olmayan bir zihinle konuşur ya da hareket ederse, tıpkı öküzün toynağını takip eden kağrı gibi sefalet de onu takip eder.

2. Zihin tüm deneyimlerin öncüsüdür.

Zihin onların şefidir ve onlar zihin yapımıdır.

Kişi saf bir zihinle konuşur ve hareket ederse, mutluluk ayrılmaz bir gölge gibi onu takip eder.

3. "Bana kötü davrandı, beni dövdü, beni yendi, beni soydu." Bu tür düşüncelere sahip olanların öfkesi yatışmaz.

² *Finding Freedom* [James Low, (Wandel Verlag, Berlin, 2019) ISBN 978-3-942380-27-0]

4. “Bana kötü davrandı, beni dövdü, beni yendi, beni soydu.” Bu tür düşüncelere sahip olmayanların öfkesi yatıştır.

5. Bu dünyada nefret asla nefretle yatıştırılmaz. Nefret, nefretin yokluğuyla yatıştırılır. Bu kadim bir gerçektir.

6. Bazı insanlar hepimizin bu dünyada misafir olduğumuzu bilmezler. Bunu hatırlayanlar kavgalarını bırakırlar.

Bölüm 10. Şiddet

129. Tüm varlıklar şiddetten korkar, hepsi ölümden korkar. Bunun kendisi için doğru olduğunu bilen kişi başkalarını ne dövmeli ne de öldürmelidir.

130. Yaşam tüm varlıklar için değerlidir ve herkes ölümden korkar. Başkalarının da kendisi gibi olduğunu gören kişi onları ne döver ne de öldürür.

131. Mutluluğu kendisi için arayan, ancak mutluluğu arayan diğer varlıklara karşı şiddet uygulayan bir kişi ölümden sonra mutluluğu bulamayacaktır.

132. Mutluluğu kendisi için arayan ve mutluluğu arayan diğer varlıklara karşı şiddet uygulamayan bir kişi ölümden sonra mutluluğu bulacaktır.

133. Kimseyle sert bir şekilde konuşmayın. Eğer böyle yaparsanız, insanlar da sizin onlara söylediğiniz gibi size karşılık verirler. Sert sözler acı verir ve misillemeleri sizi incitir.

134. Kendinizi kırık bir gong gibi susturursanız, sizin için hiçbir zorluk ortaya çıkmayacak ve nirvanaya erişeceksiniz.

135. Sığır çobanı esasını kullanarak sığırları otlatmaya götürür. Aynı şekilde bu hayata bağlı olanlar da onun sonuna doğru güdüdür ve yaşlılık ve ölümlle yüzleşirler.

136. Ahmak, yaptıklarının kötü olduğunun farkında değildir. Ahmak, kendi eylemleri yüzünden ateşte yanmış gibi azap çeker.

137. Sebepsiz yere şiddet uygulayanlar, hiçbir tahrikte bulunmayanlara zarar verenler, yakında on sonuçtan biriyle karşılaşacaklardır:

138. Yoğun acı, felaket, fiziksel yaralanma, ağır hastalık, zihinsel sıkıntılar

139. Kraldan gelen bela, ağır suçlamalar, yas, servet kaybı veya

140. Yangınla yok olan mallar. Bedenin ölümü ile berraklığı olmayanlar
Cehennem alemleri.

Bölüm 12. Benlik

165. Kişi, eğer kendi iyiliğini nasıl arttıracacağını anlarsa, kendi iyiliği en büyük önceliği olacaktır.

(Burada Dharma pratiğinden bahsediyor. Gerçekten kişinin iyiliği arttıran tek şey Dharma. Bunu anlayan kişi için tek öncelik Dharma olacaktır.)

Bölüm 15. Mutluluk

197. Nefret edenlerin arasında düşmanlık olmadan yaşarken, nefret edenlerin arasında bu hastalıktan arınmış olarak çok mutlu yaşarız.

201. Zafer düşman yaratır. Yenilgi insanları mutsuz eder. Hem zaferden hem de yenilgiden vazgeçersek, mutlu bir şekilde yaşarız.

Bölüm 17. Öfke

221. Öfkeden ve gururdan vazgeçerek, kişi kendini kapıldığı her şeyden tamamen kurtarmalıdır. İsme ve biçime tutunmayan ve hiçbir şeye özlem duymayan kişinin başına ıstırap gelmez.

222. Ben diyorum ki, tıpkı bir savaş arabası sürücüsünün pistteki arabasını kontrol etmesi gibi, yükselen öfkesini kontrol edebilen kişi gerçek bir savaş arabası sürücüsüdür. Diğerleri sadece dizginleri tutar.

223. Öfkenin yokluğu, hiddetin üstesinden gelecektir. İyilik kötülüğün üstesinden gelecektir. Cömertlik cimriliğin üstesinden gelecektir. Doğruluk yalanların üstesinden gelecektir.

224. Doğruyu söyleyin ve öfkelenmeyin.

Kişi çok az şeye sahip olsa bile, istendiğinde bir şeyler vermelidir. Bu üçü ile kişi tanrıların huzuruna girecektir.

225. Bilgeler başkalarına zarar vermez ve her zaman bedenlerine hakim olurlar.
Hiçbir ıstırapın olmadığı değişmez duruma giderler.

226. Gece gündüz uyanık, sürekli eğitim halinde ve tamamen nirvanaya adanmış olarak, tüm kirlenici lekelerle son verirler.

227. Atula, aşağıdakiler sadece bugün için değil, geçmişte de doğrudur. Sessiz kalanlar bunun için eleştirilir. Çok konuşanlar bunun için eleştirilir. Az konuşanlar bunun için eleştirilir. Bu dünyada eleştirilmeyen hiç kimse yoktur.

228. Sadece suçlanan ya da sadece övülen bir kişi hiçbir zaman olmamıştır, olmayacaktır ve şimdi de yoktur.

229. İnanıcı, ahlakı ve azalmayan zekası her gün gözlemlenen ve takdir edilenler bilgeler tarafından övülür.

230. Böyle bir kişide kim hata bulabilir? Onlar tıpkı rafine edilmiş altın para gibidirler. Tanrılar tarafından övülürler ve hatta tanrıların başı Brahma bile onlara övgüler sunar.

231. Bedendeki öfkeye karşı korunun.

Beden dizginlenmelidir.

Kişi bedeniyle zarar vermektен vazgeçerek onu iyilik yapmak için kullanılmalıdır.

232. Konuşurken öfkelenmeye karşı uyanık olun.

Kişinin konuşması ölçülü olmalıdır. Kişi konuşmasıyla zarar vermektен vazgeçerek onu iyilik yapmak için kullanılmalıdır.

233. Kişinin zihnindeki öfkeye karşı korunun. Kişinin zihni dizginlenmelidir.

Kişi zihniyle zarar vermektен vazgeçerek onu iyilik yapmak için kullanılmalıdır.

234. Sabırlı olanlar, hem beden hem de söz olarak ölçülüdürler. Sabırlı olanlar zihinlerinde ölçülüdürler. Mükemmel bir şekilde dizginlenmişlerdir.

277. "Yapılandırılmış olan her şey geçicidir."

Bu gerçek bir kavrayışla görüldüğünde, kişi acıdan etkilenmeyecektir.

Bu saf yoldur.

278. "Yapılandırılmış olan her şey acıdır." Bu gerçek bir kavrayışla görüldüğünde, kişi acıdan etkilenmeyecektir.

Bu saf yoldur.

279. “Fenomenlerin içsel bir varlığı yoktur.”

Bu gerçek bir kavrayışla görüldüğünde, kişi acıdan etkilenmeyecektir. Bu saf yoldur.

Bölüm 24. İstek

348. Geçmişini bırakın, geleceğini bırakın, şimdiyi bırakın ve oluşun ötesine geçin.

Zihninizi her şeyden özgür kılın ve böylece bir daha doğum ve ölüme sürüklenmeyeceksiniz.

Mahayana'nın karmik cezalandırma görüşü, alışkanlıklarımızın bizi eylemlerimizin sonuçlarına karşı nasıl körleştirdiğini görmenin bir başka etkili yöntemidir.

Başkalarını aşağılayan, döven, köleleştiren, işkence eden ve öldüren herkes, tek bir hayatımız olduğu ve yeterince güç ve kontrol elde edersek istediğimizi yapabileceğimiz ve bundan kurtulabileceğimiz şeklindeki aynı kör yanılsamadan muzdariptir.

“Keskin Silah Çarkı”³ adlı metin, eylemlerimizin sonuçlarının kaçınılmazlığına işaret etmektedir. Bu sonuçlar kötü olduğumuz için bize verilen bir ceza değildir ve bunu bize yapan başkaları değil.

Karmik etkiler basitçe kök zehirlerle dolu eylemlere yol açan yanlış inançların etkileridir.

Zihinsel donuklaşmayla kendimizi ve başkalarını gerçek ve ayrı olarak kabul ederiz.

Bunun kaçınılmaz sonucu, karşılaştığımız şeyleri iyi ya da kötü olarak yargılamamız ve ardından iyiyi kendimize mal ederek en yükseğe çıkarmaya, kötüyü ise başkalarına mal ederek en aşağı seviyeye indirmeye çalışmamızdır.

Tüm bu kafa karışıklığının kökeni farkında olmamaktır.

Doğası gereği iyi veya doğası gereği kötü olan mevcut hiçbir hissedebilen varlık yoktur.

Aksine hangi kurgusal inanca sahip olursak olalım, karmanın gücünden kaçış yoktur.

İşte üzerinde düşünmeniz gereken bazı dizeler:

³ “The Wheel Of Sharp Weapons” Mahayana Buddhizmine ait metinlerden birisi, Atisa ve öğrencisi tarafından Sanskritçe'den Tibetçe'ye çevrildi (982-1054)

Keskin Silah Çarkı⁴: Çıkarımlar

Döngüsel varolusta acizce dönüp durmamızın nedeni, şeytani Mara ⁵'nin hizmetkârı olan benlik duygumuza olan bağlılığımızdır.

Kendimizi yalnızca kendi faydamızı ve mutluluğumuzu isteme tutumundan tamamen kurtarmalı ve ardından mutlu ve coşkulu bir şekilde başkalarının iyiliği için çabalamalıyız. Karmanın gücü tarafından sürüklenmek ve daima acıları deneyimlemek, tüm varlıklar tarafından paylaşılan ıstıraptır. Mutluluğu seven ben, onların tüm üzüntülerini üstleneceğim. Kendi refahımla ilgilenme alışkanlığı bende kaldıkça, bunu durdurmak için tüm mutluluğumu tüm varlıklara vereceğim.

Bu şekilde, çevremizdekiler tarafından rahatsız edildiğimizde, bu durumun kendi rahatsız edici eylemlerimizin sonucu olduğunu hatırlayarak kendimizi sabırlı olmaya teşvik etmeliyiz. Herkes bize karşı hareket ettiğinde, bunun nedenin daha önce bizim ve diğerlerinin eylemlerinin utanç verici olmasından rahatsızlık duymamamız ve şimdi bu kötü eylemlerin keskin silahının bize geri dönmesidir.

Şu andan itibaren uygunsuz davranışlardan kaçınacağız.

(Alternatif okuma:)

Önceleri kendimizin ve başkalarının eylemlerinin utanç verici olmasından rahatsızlık duymuyorduk.

Şimdi bu kötü eylemlerin keskin silahı bize geri dönüyor, böylece tüm insanlar bize karşı hareket ediyor. Şu andan itibaren uygunsuz davranışlardan kaçınacağız.

(Alternatif okuma:)

Güçsüz kaldığımızda ve uzaklara gitmek zorunda kaldığımızda, bunun nedeni daha önce guruları ve diğerlerini buldukları yerlerden kovmuş olmamızdır ve bu yüzden şimdi bu kötü eylemlerin keskin silahı bize geri dönmektedir. Bu andan itibaren hiç kimseyi kendi evinden kovmayacağız.

Ne yaparsak yapalım yine de öfke ve arzudan rahatsız oluyorsak, bunun nedeni daha önce zaten kaba ve huysuz olanları kıskırtmış olmamız ve bu yüzden şimdi bu kötü eylemlerin keskin silahının bize geri dönmesidir.

⁴ *Finding Freedom* [James Low, (Wandel Verlag, Berlin, 2019) ISBN 978-3-942380-27-0]

⁵ Mara insan doğasının karanlık unsurlarını sembolize eder: öfke, kıskançlık, açgözlülük, nefret, arzu ve şehvet.

Şu andan itibaren başkalarına karşı tüm nezaketsizliği tamamen ortadan kaldıracamız.

(Alternatif okuma:)

Daha önce zaten kaba ve hırçın olanları kıskırtmıştıık. Şimdi bu kötü eylemlerin keskin silahı bize geri dönüyor, öyle ki ne yaparsak yapalım öfke ve arzuyla rahatsız edilmeye devam ediyoruz. Bu andan itibaren başkalarına karşı tüm kırıcı davranışları tamamen ortadan kaldıracamız.

དེ་ལྟར་ལྷན་པོ་ལྟོ་སྐྱོད་པ་ལྟོ་སྐྱོད་པ་
གཞི་སྐྱོད་པ་།

DE TAR LAG PAE DRA WO DA GI ZIN

Bu şekilde düşmanımı tanımaya başladım.

འཇམ་མཁའ་ལྷན་པོ་ལྟོ་སྐྱོད་པ་ལྟོ་སྐྱོད་པ་
གཞི་སྐྱོད་པ་།

JAB NAE LU WAI CHOM KUN DAG GI ZIN

Beni aldatan bu kılık değiştirmiş hırsız tanıyorum.

རང་དུ་འབྲུག་པ་ལྷན་པོ་ལྟོ་སྐྱོད་པ་
གཞི་སྐྱོད་པ་།

RANG DU DZU NAE LU WA DA GI ZIN

** Hırslı ego benmişim gibi davranır; “Ben benim” ve “Bu benim” der. Ama aslında o benim düşmanımdır, tüm sıkıntılarıımın kaynağıdır.*

Beni taklit eden bu hilekarı tanıyorum.

ཨ་མ་དག་གི་འཕྲིན་ལྗོངས་ལོ་རྒྱུས་ལྟོགས་པ་ གསལ་བཤད།

E MA DAG DZIN DI YIN THE TSOM CHOE

(# Korunmaya ve özel muameleye ihtiyaç duyan bir ego ya da savunmasız bir varlık olduğuma inanmaktan kaynaklanan tüm şüpheler.

Artık açgözlü egoma zihnim daha fazla destek vermiyor çünkü onun tüm sıkıntılarımın kaynağı olduğu açıkça görülüyor.)

İnanılmaz! Bu kendini kavrayan benlik hakkındaki gerçeğe ilişkin tüm şüpheleri ortadan kaldırdım!

Bu şekilde düşmanımı tanımaya başlıyorum. Beni aldatan bu kılık değiştirmiş hırsız tanıyorum. Beni taklit eden bu hilekarı tanıyorum.

İnanılmaz! Bu kendini kavrayan sey hakkındaki gerçeğe ilişkin tüm şüpheleri ortadan kaldırdım!

Mahayana geleneğinde İki Hakikat üzerinde çalışırız: göreceli hakikat ve mutlak hakikat. Göreceli hakikat, kayıtsız şartsız berraklığın mutlak hakikatinin farkında olmadığımızda tüm deneyimlerimizin nasıl yanıltıcı olduğunu ifade eder.

Olduğu gibi olmanın basitliği kendi bulanıklıklarımız nedeniyle bizim için erişilmez olduğunda, sahip olduğumuz pek çok deneyim türünün gerçek olduğunu hayal ederiz.

Burası göreceli gerçeğin alanıdır - bir şeyi gerçek olmadığı halde gerçekmiş gibi tahayyül ederiz.

Dünyamız, kendimiz olarak kabul ettiklerimiz de dahil olmak üzere, süreksiz ve güvenilmezdir. Hayal edilmiştir ve gerçek değildir. Göreceli ya da kurgusal hakikatin saf olmayan ya da kaba hali, inançlarımız kök zehirlere aşılandığında ortaya çıkar. Saf göreceli hakikat, artık kök zehirlere yenik düşmediğimizde ve inançlarımız daha az şeyeleştirici hale geldiğinde ortaya çıkar, böylece tüm görüngülerin boşluğunun hakikatini takdir etmeye başlarız. Mutlak hakikat, artık inançlara dayanmayıp kavramsal olmayan berraklıkta dinlendiğimizde ortaya çıkar. Kendimizi saf olmayan göreceli hakikate kaptırmışken, içinde bulunduğumuz durumun istikrarsızlığı pek çok farklı ve çelişkili yorumun ortaya çıkmasına olanak tanır. Olguları tespit etmeye ve neler olup bittiğine dair gerçeği bulmaya çalışabiliriz, ancak fikirlerden arınmış 'gerçekleri' tespit etmek zordur. Bu zorluk, propaganda, medya kontrolü ve kasıtlı yanıltmanın yaygın olduğu savaş zamanlarında daha da artar.

Ne demişler, "Savaşın ilk kaybı gerçektir."

Yaygınlaşan aldatma ağı nedeniyle, umutların ve korkuların yoğunlaşmasıyla birlikte endişe ve belirsizlik giderek daha fazla üzüntüye yol açmaktadır.

Bu dinamikleri anlamak isterseniz, 'Sadece Olmak' (Simply Being) kitabının 7. Bölümünde Patrul Rinpoche'nin aktardığı "Boşluğun İyileştirici Gücü" ⁶ (The Healing Power of Emptiness) ve "Mahayana Görüşünde İki Gerçeği Açıklığa Kavuşturan Talimatlar" (Instructions in the Mahayana View which Clarifies the Two Truths) yazılarını okumanız faydalı olabilir.

Padmasambhava ile özdeşleşme pratiği yaparsak, hem inandığımız hem de başkalarının bize atfettiği günlük kimliklerimizin yanıltıcı doğasını görmeye başlarız.

Bu, üç kök zehirin kendisinden aktığı hatalı benlik yapısını çözer. Bu sayede artık savaş dürtüsünü besleyen yargı ve önyargıların dayanağı kalmamıştır.

Dahası, tüm varlıkların her zaman zaten Padmasambhava'nın mandalası içinde olduğunu gördüğümüzden, çeşitliliklerini, onları sevmek veya sevmemek için bir gerekçe olarak kullanmanın hiçbir temeli yoktur.

En doğrudan, Beyaz A'nın Guru Yoga'sı ile, kendimizi var olan varlıklara olan inancın darlığından kurtarır ve farkındalığın ilksel saflığı üzerinde hiçbir iz bırakmayan kendi kendine ortaya çıkan ve kendini özgürleştiren deneyimlerin oyununun keyfini çıkarmanın kolaylığı içinde rahatlarız.

Algıladığımız zalim veya nazik faaliyetler ne olursa olsun, taraf tutmadan farkındalığın açıklığında dinlenmenin en saf etik tepki olduğuna güvenin.

Karşılaştığımız herkese karşı bu önyargısızlığın kendisi zahmetsiz bir karşılama ve dahil etme jestidir; çünkü sahip oldukları inançları ne onaylarız ne de onaylamayız, ancak bunların maddesiz bulutlar ve gökkuşakları gibi havada kalmalarına izin veririz.

Bu çeşitli hayali görünlümlere açık ve müsait kalırsak, tepkisizliğimiz doğmamış doğanın olduğu gibi tezahür etmesine izin verir ve dualite olmaksızın benimsemekten ve reddetmekten kurtuluruz ve olanı olduğu gibi görmeye başlarız.

⁶ <https://simplybeing.co.uk/texts/the-healing-power-of-emptiness-tallinn-2013-2/>